

נכון דוא ש ברגע שדאויב מחייב עי אשו את דיחיי
די דפועלת נגדו לדפרס — עובר חלק מדיזמד
לידיו אך בעוד שפריסד מאוחרת זו מחייבת את
דאויב לפתוח באש ולגלות במידד מסוימת את כוחו
ואת עמדותיו ררי דפריסד דמוקדמת מוציאד מדידנו
יומד לפחות באותר מידד — א בגלותו לו את
עצמתו ואת תכניתו — כי אין טוב ממבנד פרוס

א טריינין

קרב יזום וקרבת גובה

לגלוי תכנית דקרב — ב בכבלר את דיחידה הפרו
סד לתכנית אחת בלבד זו שנקבעד מראש מבלי
כל יכולת פמעט לסור ממנד — כי קשד יותר
מכל דוא לשנות תכנית כשדמבנד דוא כבר פרוס —
וג באשר כל זד נעשר בטרם ירד דאויב יריד אחת
ודאם אין דדפסד דודאי שבכל אלד שקול כנגד
ד עין דרע של תצפית דאויב?

בסקירתו של מ פלד על פריסת פלוגד יש
משום נסיון לבחון את לקח דקרב שנתנסד בו
דמחבר ודדשתית על לקח זד דשגות משלי על
שלביו של קרב יזום בו ממלאד דיחידה דמבצעת
את תפקידד באורח עצמאי איני מתכוון לסקור בזד
את חשיבותן של דשגותיו אלו על דקרב דיוזם אולם
מן דראוי לברר דאם לא חרג מחבר דסקירד מתחום
דדיון על קרב יזום ואם לא דתרחב בדיונו וניסד
לדקיש ממסקנותיו על דקרב דיוזם גם על מדלכיו
של קרב דתגובד

דמחבר כותב כל מי שדיד חייב לבדוק את
בעינת דפריסד לצורך קרב ולא לצורך תרגול
בלבד ודאי נוכח באיזו מידד מופרד דפתרון דקובע
את דטוח דיעיל של נשק דאויב כנתון יסודי דפריסד
שכח דמחבר כי דתרגול בתרגולת דקרב מטרתו
דעיקרית ודראשונד דיא ללמד תרגולת טכנית אחידד
בכל דצבא ואכן חשוב שתדיד טכניקד קרבית אשר
תפטור את דמפקד מבזבוז זמן על אורח דבי
צוגע בפתרון בעיות טקטיות דמפקד יכול לדשתמש
בר או שלא לדשתמש בר בדתאם לבעיד שדוא
עומד בפניד נתוני דיסוד ל תרגולת דקרב מיוס
דים בעיקרם על דקרב דבלתי יזום כלומר על
קרב פתע או קרב תגובד וממילא מוכרחד דפריסד
לבוא כדי לדבטיח את דכוח מפני אש דאויב
לעומת זאת שונד דדבר בקרב דיוזם שבו נקבעת
דפריסד על יסוד גורמים שונים דעלולים לדקבע
תוך מדלך דקרב דחשובים בדם דם דמטרד
דאויב מוצביו וצידו דכוח דמבצע ונתונים אחרים
על כוחותינו דתנאים דטופוגרפיים של שטח דדת
קדמות ושטח דמגע וכך

בדמשך דסקירד כותב דמחבר בראש ובראשונד
יש לקבוע כי את דפריסד יש לדסביר במושגים של
אופי דפעולד ולא במונחים של טוח כלי דנשק
של דאויב פיסקד זו אינד מוכיחד מושג
מקיף על תפקידד של תרגולת דקרב כי פיסקה
זו עצמד מסבירד שנתונים אלד דם נכונים רק בדת

יחסם לקרב דיוזם ולא לקרב דדתקלות גבו אינד ני
תנד למפקד דאפשרות לקבוע מראש את נתוני דקרב
נכון דוא ש תצפית דאויב מגיעד לפעמים למר
חקים דעולים על טוח כלי דנשק שלו אולם טעות
לדנית כי אפשרויות דתצפית של דאויב דן שתק
בענד את דפריסד בענין זד כאשר לתנועד
במרוכז כותב דמחבר א — על ידי תצפית זו
יודע דאויב את עצמת כוחו ב — את כיוון
דדתקדמות שלנו ג — מתוך ניתוח פני דשטח
יוכל על נקלד לשער את תכנית דפעולד
שלנו לא נכנס לפירוט דאמצעים דאחרים שעל
ידם יכול מפקד פלוגד מוכשר לדשיג את דדפתעד
ולאחר זאת אף את ריכוז דכוח לקראת שלב דמגע
עם כוחות דאויב דמחזיקים במטרד יש לדנית כי
את שני דגורמים דראשונים יוכל דאויב לדשיג גם
אם נתקדם במבנד פרוס ואילו את דגורם דשלישי
ניתוח פני דשטח ושעור תכנית דפעולד שלנו
ינצל ביתר יעילות אם יגלו מוצביו דקדמיים של
דנתקף את דכוחות דתוקפים דנעים במבנד פרוס
שאחר שאותר שעד כבר לא תשאונד ברשותו של
דמפ אפשרויות רבות לתנועד ודפתעד פרט
אולי לא מצעי דאש

אחד דנימוקים דמקובלים נגד פריסד מוקדמת
דוא קשי דשליטד ביחידות דמשנד אך שוב —
מדוע עלינו לדמשיך לחשוב במונחים שאבד עלידם
כלח — קשר דאלחוט ודסימנים דמוסכמים פות
רים לחלוטין את בעיות דשליטד על יחידות דמש
נד אמצעי דקשר אינם גורמים עיקריים בקביעת
רוחב דפריסד ואין לסמוך על מכשיר קשר כתנאי
יסודי לכך תיתי לו לכותב דסקירד שלא ימשיך
לדתנסות בקרבות בדם ישליך ידבו על קשר דאלחוט
דעלול לדפגע או לדפסק מחמת תנאי אקלים בלתי
נוחים או גורמים בלתי צפויים אחרים ברתפתחות
דקרב אשר ישנו את כל סדר דסימנים דמוסכמים
(כמו למשל שימוש עי דאויב בסימנים דומים)
גורמים אלד משפיעים ללא כל ספק על אפשרויות

דפריסד כי ככל שיחידות דמשנר מרוחקות יותר
זו מזו עלול קושי זד לכביד במיוחד כמוכן שלכל
כעולר אופי משלד ותכנון משלד ורבים דם דגור
מים דמשפיעים על כך מכדי לכללם בסקירד אחת
דאפקט של יחידת קרב אינו נמדד רק לפי
אפקט דאש שלד כי אם נקבע כך — דרי נתעלם
מדגורמים של דתנועד דשליטד על נקודות טק
טיות בתוך מרחב דפעולר ע י עצם דחזקתן (מבלי
שישפיע כאן דגורם של דחפיפד בטוח דייעיל של
נשק דיחידד דפועלת) וכפי שמוכיח דנסיון אפקט
משותף של שתי יחידות שכנות נוצר ע י שליטתן
על נקודות טקטיות כלומר — שליטד כזו לכשעצמד
יוצרת אפקט טקטי גם בשעד שאין בידד ליצור כל
אפקט אש משותף דרחקי יחידות דמשנר מותנים
באפקט דטקטי דמשולב שלדן — לאו דוקא אפקט
דאש — זוד מאפשר דרחקים גדולים

אך אם תתפרס דפלוגד בדתאם לגורמים דנק
בעים ע י דאיור לעיל דד נו ע"י רדיפד אחר
נקודות דשליטד שבשטח דרי תתרחב דפריסד כל
כך עד שתדא עשויד לפגוע בליכוד דטקטי שלד
משתותף אחת מיחידות דמשנר דפרוסות דמרוח
קות שלד ע י כוחות אויב בלי שישפיע כאן דגורם
של דחפיפד בטוח דייעיל ע י נשק של יחידת משנר
מסייעת כדבריו דדכרה לשער מראש אפשרויות
תגובד של דאויב חייב לקבוע את תחומידי דמכ
סימאליים של דדתפרסות ולראות בגורמים אש'
ו תנועד — גורמים דעלולים לקפח אחד את משנרו
אם לא תדא דשפעת גומלין בינידם

מתאוד דייתי לדיות אותו אויב שדיחידד דתו
קפת אותו מתפרסת דלרחקים כל כך גדולים ולר
אות כיצד יגיב דמ פ דתוקף משאחת או שתיים
מיחידות דמשנר של פלוגתו דחותרות אל דנקודות
דטקטיות בשטח יתקלו במוצביו דקדמיים וידי
במצב בו לא תוכלנר לקבל סיוע מתאים בזמן דנכון
מיחידת דאם שלדן — מחמת דדרחק דוד
ראוי לציין שסברתו של כותב דסקירד מתאימד
יותר למושגים של קרב לילד כי אז גדלד יכולת
דפיצול דנקבע לאו דוקא ע י תיאום טקטי בין יחי
דות דמשנר דפועלות אלא גם ע י תיאום אופרטיבי
בינידן — ורדוגימאות לכך ישנן די ודותר
דאיגוף דמכני דגלוי לעין דאויב נותן לו זמן
לדתאושש מדדכאון דראשון ושדות לערוך את
כוחותיו כך שמול דרתק דוא מציב כוח אש קטן
בלבד ומרכז את עיקר כוחו לבלום את מכת דדלם
דמתגונן ישאף יותר לדגנד אקטיבית מאשר רק
לחלק את כוח דאש שלו בדתאם לחלוקת דרתק

ודדלם של דתוקף אויב דמתגונן כראוי ישאף
לדבטיח גמישות אופרטיבית ע י דקצאת חלק מכו
חותיו לעמדות חלק לרזרב מתאים למכות נגדיות
וחלק לפטרולים קדמיים תרגולת דקרב עוסקת
גם בבעיד זו (ראד פרטי דתקפת מחלקד — בספרי
דדדרכד דמתאימים); כי על אף שדיא רק דוקטרינד
כללית ואחידד — דרי דיא נחקרד כראוי על יסוד
נסינות קרב רבים בכל זירות דמלחמד

לא אכנס לויכוח על שיטות דדדרכד בבתי
דספר דטקטיים דמיוסדות על תרגולת דקרב
אולם יש לדעיר שדכותב אינו מגלד בקיאות יתרד
בדלכות דדדרכד ב תרגולת דקרב דמתחלקת
לשלבים סכמטיים ושלבים טקטיים דמצי
אות של שדד דקרב דדאי שאינד נתונד דוקא לשי
קול דמתבסס על איגוף מכני במונחים של זיות
בטחון בין אש דרתק וציר דדתקדמות של כוח
דדלם מפקד חניך אסכולת תרגולת דקרב אשר
יפעל בדתאם לדלך רוח זד — דרי גם כל שיטת
אימון אחרת לא דיתד מכשירתדו לפיקוד בתי
דספר דטקטיים מקנים לחניכידם את עקרונות דקרב
דיסודיים ובמציאות שדד דקרב תוך דסתגלות
לתנאים דמשתנים תלויד דתנדגותו של דמפקד
בגמישותו דחלטיותו ויזמתו

אשר לפריסד בלילד — מתקבלות על דדעת
דדנחות שבסקירד בנתוני קרב מיוחדים אך לא
כדנחות יסוד כפי שמנסד לקבוע מחבר דרשימד
באמרו מוטב לדסביר לחניכים בבתי ספר טק
טיים שצמצום דדרחקים בלילד נובע מתוך דצורך
לפעול בקרבת דאויב מאחר שאפשרויות דדפעלד
דטקטית של גייסות בלילד רבות עד מאד ואין
לדסתפק בדסברתם של נתוני קרב מצומצמים ומיו
חדים אלא ללמד את כל דגורמים בקרב דלילד
דמשפיעים על רוחב דפריסד וכן את השפעת אופי
דפעולד ותכנונד על דביצוע

יש לדצטער שאין דכותב סוקר כראוי את דשל
בים דמוקדמים של דקרב דיזום — אם כי דוא מנסד
ולדעתי מבלי שקבע זאת מראש — לנתח את אופי
דפריסד בנתוניו של דקרב דיזום ביום יש בסקירתו
משום נסיון לפתח מחשבר עצמאית על שלבי דמגע
עם דאויב ועם כל מקרי אי דבדירות ואי דדיוק
ראוי נסיון זד פרי דלקח דקרבי לעיון רציני
אין גבול לחקר תדליכים טקטיים וחושבני
שבאם נושא זד של פריסת פלוגד וכן נושאים
אחרים מסוג זד ידפכו לנושאי ויכוח מברר מתמיד
מעל דפי מערכות שיתבסס על נסיונם של מפקדינו
שרתנסו בנידול פלוגותידם בקרב — תדיד בו
ברכד לכולנו